

Informe jurídic en relació amb el Projecte d'ordre pel qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental

Antecedents

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de la Comissió Nacional d'Accés, Avaluació i Tria Documental (en endavant, la Comissió), en el que es demana que l'Autoritat emeti un informe sobre el Projecte d'ordre pel qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental.

En data 18 de maig de 2021, la Comissió tramet a aquesta Autoritat un escrit en què s'exposa la incorporació d'una modificació d'una taula d'accés i avaluació documental que s'incorpora al Projecte.

Examinat el projecte, que no s'acompanya de cap altra documentació, tenint en compte la normativa vigent aplicable, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet l'informe següent.

Fonaments jurídics

I

(...)

II

Les taules d'avaluació i accés documental (TAAD) incorporen, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents, l'avaluació i el termini de conservació de cada sèrie documental.

Segons l'article 9, citat, un cop concloses les fases activa i semi activa, s'ha d'aplicar a tots els documents públics la normativa d'avaluació, i determinar la conservació, en raó del seu valor cultural, informatiu o jurídic o, si escau, la seva eliminació.

Des de la perspectiva del dret a la protecció de dades personals, cal tenir en compte el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (RGPD).

Segons disposa l'article 5.1 de l'RGPD, les dades personals han de ser:

- "a) tratados de manera lícita, leal y transparente en relación con el interesado («licitud, lealtad y transparencia»);*
- b) recogidos con fines determinados, explícitos y legítimos, y no serán tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines; de acuerdo con el artículo 89, apartado 1, **el tratamiento ulterior de los datos personales con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica e histórica***

o fines estadísticos **no se considerará incompatible** con los fines iniciales («**limitación de la finalidad**»);

c) adecuados, pertinentes y limitados a lo necesario en relación con los fines para los que son tratados («**minimización de datos**»);

(...)

e) mantenidos de forma que se permita la identificación de los interesados durante no más tiempo del necesario para los fines del tratamiento de los datos personales; los datos personales podrán conservarse durante períodos más largos siempre que se traten exclusivamente con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos, de conformidad con el artículo 89, apartado 1, sin perjuicio de la aplicación de las medidas técnicas y organizativas apropiadas que impone el presente Reglamento a fin de proteger los derechos y libertades del interesado («**limitación del plazo de conservación**»);

f) tratados de tal manera que se garantice una seguridad adecuada de los datos personales, incluida la protección contra el tratamiento no autorizado o ilícito y contra su pérdida, destrucción o daño accidental, mediante la aplicación de medidas técnicas u organizativas apropiadas («**integridad y confidencialidad**»).

Segons disposa l'article 89 de l'RGPD:

*“1. El tratamiento con **fines de archivo en interés público**, fines de investigación científica o histórica o fines estadísticos **estará sujeto a las garantías adecuadas**, con arreglo al presente Reglamento, para los derechos y las libertades de los interesados. Dichas garantías harán que se disponga de medidas técnicas y organizativas, en particular para garantizar el respeto del principio de minimización de los datos personales. Tales medidas podrán incluir la seudonimización, siempre que de esa forma puedan alcanzarse dichos fines. Siempre que esos fines pueden alcanzarse mediante un tratamiento ulterior que no permita o ya no permita la identificación de los interesados, esos fines se alcanzarán de ese modo.”*

Així mateix, cal tenir en compte les previsions de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de dades personals i garantia de drets digitals (LOPDGDD).

En concret, segons disposa l'article 26 de l'LOPDGDD:

“Será lícito el tratamiento por las Administraciones Públicas de datos con fines de archivo en interés público, que se someterá a lo dispuesto en el Reglamento (UE) 2016/679 y en la presente ley orgánica con las especialidades que se derivan de lo previsto en la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, en el Real Decreto 1708/2011, de 18 de noviembre, por el que se establece el Sistema Español de Archivos y se regula el Sistema de Archivos de la Administración General del Estado y de sus Organismos Públicos y su régimen de acceso, así como la legislación autonómica que resulte de aplicación.”

En definitiva, la conservació i l'accés a la documentació que contingui dades personals constitueix un tractament de dades (article 4.2 RGPD), que ha d'estar subjecte als principis i garanties de la normativa de protecció de dades, entre d'altres, els principis de finalitat, de limitació del termini de conservació, de minimització i de confidencialitat (art. 5.1 RGPD).

L'annex 1 del Projecte d'ordre (a diferència de l'annex 2, referit a taules modificades), no inclou els números de codi que corresponen a cada taula que es crea. Per tant, ens referirem al número d'expedient. En qualsevol cas, fem avinent que algunes de les previsions incloses en les TAAD a què ens referim en aquest informe es repeteixen en idèntics termes en vàries TAAD, de manera que la menció al número d'expedient en cada cas no és exhaustiva ni recull necessàriament totes les TAAD que inclouen una determinada menció.

III

Des de la perspectiva de la protecció de dades personals, és necessari conèixer la concreta informació tractada en cada taula, per determinar, entre d'altres, la possible compatibilitat del tractament inicial amb un tractament ulterior amb finalitats d'arxiu (art. 5.1.b) RGPD).

Així mateix, com es desprèn de la previsió de l'article 89 de l'RGPD, un tractament posterior -i desvinculat de la finalitat inicial del tractament- amb finalitats d'arxiu, requereix que s'apliquin garanties adequades en protecció dels drets dels afectats, que facin compatible aquest tractament posterior. És en funció de la informació que contingui cada taula, que es pot determinar si les garanties que s'hagin establert són adequades, i si les mesures previstes protegeixen la confidencialitat de les dades.

La informació tractada també condiciona la proporcionalitat del tractament posterior amb finalitats d'arxiu i el termini de conservació que pot considerar-se adequat en cada cas (fins i tot, si escau, la conservació permanent).

Cal fer avinent que en el moment d'emetre aquest informe no es disposa de la Memòria del Projecte d'ordre que permeti analitzar l'adequació dels motius culturals, històrics, jurídics o d'altre tipus que poden justificar la conservació de la informació en cada cas (art. 9 Llei 10/2001).

El Projecte fa referència, en bona part de les TAAD, a que la documentació pot contenir dades personals, emprant fórmules similars a la següent: *“Majoritàriament (o ocasionalment) poden contenir dades personals que no són ni merament identificatives relacionades amb l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració ni de categories especials”* (per exemple, Exp. 40/2019 i 44/2020, 49/2019, 42/2019, 6/2020, o 66/2020, entre d'altres). En d'altres casos també s'empra la fórmula: *“Ocasionalment pot contenir dades personals que no són de categories especials”* (Exp. 41/2019, o 46/2019, entre d'altres).

Tampoc resulta aclaridora de cara a conèixer les tipologies de dades tractades, la fórmula següent (Exp. 37/2020, codi 921): *“poden contenir dades personals merament identificatives (...); i també altres dades personals, i majoritàriament poden contenir altres dades personals que no són de categories especials.”*

Com ja ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (Informes PD 15/2015, PD 6/2017, PD 3/2018, o PD 6/2019), per bé que especificar quines categories de dades no es tracten en cada taula ja donaria una certa informació (sobre tot quan es descarta que la informació pugui contenir dades de categories especials, en els termes de l'article 9 de l'RGPD), convindria, en la mesura del possible, especificar quines categories són les que sí es tracten.

Com s'ha apuntat en ocasions anteriors, això permetria precisar no només la conservació de la informació, i considerar-ne la pertinença (sobre tot, però no només,

en aquells casos en què es preveu la conservació permanent d'informació de categories especials), sinó també el règim d'accés en cada cas -al que ens referirem més endavant-, així com d'altres qüestions relacionades amb el compliment dels principis de l'article 5.1 de l'RGPD, entre d'altres, quines podrien ser les garanties adequades que la normativa exigeix per al tractament de dades amb finalitats d'arxiu.

Fem notar que en bona part de les TAAD del Projecte (a tall d'exemple: Exp. 7/2020, codi 813; 36/2018; 27/2019; o 48/2019, etc...), es fa referència a que la taula conté dades personals *“merament identificatives relacionades amb l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració (...)”*.

Sobre això, com també ha fet avinent aquesta Autoritat, sens perjudici que la menció a dades *“merament identificatives”* pugui respondre a la previsió de l'article 24.1 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTC) i, si escau, de l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, des de la perspectiva de la protecció de dades el tractament de dades identificatives o de qualsevol altra tipologia de dades (dades economicofinanceres, de perfil professional o acadèmic, dades de salut, etc), no resulta innocu, en el sentit que un tractament desproporcionat (per exemple, la conservació de dades per un període temporal excessiu o sense suficients garanties), pot comportar un perjudici per als drets i interessos de l'afectat, sigui quina sigui la categoria o tipologia de les dades tractades, fins i tot si la documentació en qüestió conté exclusivament dades identificatives. Cal tenir en compte que des de la perspectiva de la protecció de dades, encara que només es prevegi que es tracten dades identificatives, tenint en compte la matèria tractada en cada taula, implicarà de fet el tractament d'altra informació personal vinculada a les actuacions que han fet, o que han sofert, les persones titulars de les dades identificatives. Aquesta informació va més enllà de la informació merament identificativa.

En d'altres casos, en alguna TAAD no es fa referència al tractament de dades identificatives, quan per la informació de que es disposa sembla que sí es tractarien aquestes dades. Com a exemple, l'Exp. 36/2019, codi 282, de la sèrie *“afiliació, altes, baixes de variacions de dades de treballadors de la Seguretat Social”*, en què únicament s'indica el tractament de dades de categories especials. Si bé s'indica que *“majoritàriament”* es tracten aquestes dades, cal insistir que això no permet deduir si es tracten altres categories de dades i, en aquest cas, quines serien.

També en línia amb aquestes consideracions, fem notar que en bona part de les taules, s'indica que les dades poden constar *“ocasionalment”* en uns casos, o *“majoritàriament”* en d'altres. Cal fer notar que en algun cas, aquestes mencions tampoc no aportarien informació gaire aclaridora. Així, en l'Exp. 77/2020, de la sèrie *“Subvencions per a la realització dels serveis d'orientació, acompanyament i suport a la inserció de les persones amb discapacitat o trastorns de salut mental”*, s'indica que *“Ocasionalment pot contenir dades personals de categories especials de l'art. 9.1”* de l'RGPD. Per la informació de què es disposa, no sembla que el tractament de dades de categories de l'art. 9.1 RGPD (singularment, dades de salut) en aquesta taula, sigui només ocasional.

A banda de les categories especials de dades (art. 9.1 RGPD) i de les dades identificatives, hi ha un ampli ventall de categories de dades (dades economicofinanceres, dades de característiques personals, de circumstàncies socials, dades acadèmiques i professionals, dades d'ocupació laboral...) que, en cas de contenir-se en la documentació de les TAAD, poden condicionar el seu tractament amb finalitats d'arxiu (mesures tècniques o organitzatives a aplicar, període de conservació, accés...). La valoració d'aquest tractament, des de la perspectiva dels

principis de protecció de dades, exigiria conèixer quines categories de dades es tracten efectivament en cada cas, i no només conèixer si es tracten dades identificatives o categories especials de dades.

També indicar que, en algunes taules, es fa menció a que la taula “*conté dades de matèries limitades o restringides de menors d’edat*” (per exemple, Exp. 78/2019), mentre en d’altres es preveu que “*conté dades de matèries limitades o restringides que podrien perjudicar als menors d’edat.*” (Exp. 5/2020). D’entrada, la segona expressió no permet determinar si la informació és “del menor” titular, com en la primera taula esmentada, o si pot ser també de terceres persones. En qualsevol cas, insistim que concretar tipologies d’informació tractada, ajudaria no només a aclarir aquesta qüestió (quines són les persones afectades) sinó també a determinar si els terminis de conservació són adequats.

L’Exp. 4/2020, de la sèrie “*Subvencions per finançar la contractació de personal per atendre alumnes amb necessitats educatives especials (...)*”, preveu que “ocasionalment pot contenir dades personals referents a menors d’edat.” Les dades de menors d’edat, com les dades d’altres col·lectius, en sí mateix no constitueixen una categoria especial als efectes de la normativa de protecció de dades, però pel context de l’expedient, sembla que podrien tractar-se dades de salut dels menors. Si fos així, caldria revisar l’apartat de “Motivació”. Novament, insistir que seria adequat concretar quines categories de dades es tracten, més, tenint en compte que es preveu la conservació permanent de determinada informació.

Per tot això, cal concloure que la informació de què es disposa no permet conèixer amb claredat i precisió quines categories de dades personals es tracten, qüestió que resulta clau, des de la perspectiva de la protecció de dades, als efectes dels principis de la normativa de protecció de dades (art. 5.1 RGPD).

Per altra banda, cal tenir en compte que l’article 89 de l’RGPD estableix la seudonimització (art. 4.5 RGPD) com una de les garanties a tenir en compte quan es tracten dades amb finalitats d’arxiu públic.

L’RGPD configura la seudonimització com una garantia adequada per a la protecció de dades (art. 6.4.e), 25.1, i 32.1.a) RGPD, entre d’altres), sense excloure de l’abast de la normativa de protecció de dades la informació personal seudonimitzada (considerant 26 RGPD). Per tant, sempre que es pugui assolir la finalitat d’arxiu en interès públic mitjançant la seudonimització, o l’anonimització, caldrà optar per aquesta mesura.

Dit això, cal tenir en compte que el termini de conservació de la informació no ha de ser necessàriament el mateix per a tots els documents que formen una mateixa sèrie documental. El principi de minimització (art. 5.1.c) RGPD), al qual es refereix expressament l’article 89 de l’RGPD, hauria de portar a conservar només aquelles parts de la sèrie documental respecte les quals estigui justificada la seva conservació.

Fem notar que les TAAD: Exp. 64/2020, de la sèrie “*catàleg de flora amenaçada*”, i Exp. 66/2020, de la sèrie “*Expedients per la catalogació (...) de la flora en perill d’extinció*”, no incorporen els apartats de “Motivació” -que detalla la informació tractada en cada cas-, i de “*Fonamentació Jurídica*”. En ambdós casos, la informació disponible no permet conèixer ni les dades personals que s’hi contenen, ni es pot valorar la pertinença de les previsions sobre la conservació permanent que s’hi preveu.

Finalment, a nivell formal, fem notar que hi ha alguna discordança entre algunes d’elles expressions emprades pel projecte. Així, el Projecte d’ordre empra majoritàriament, quan escaigui, la menció a “*l’eliminació total*” de la documentació, mentre que en altres

expedients (Exp. 36/2020, codi 564, i l'Exp. 5/2020) emprà l'expressió "destrucció total". Al marge de la conveniència d'una possible unificació de la denominació, fer notar que d'acord amb l'article 32 de l'LOPDGDD, la supressió de les dades personals ha de donar lloc al bloqueig, mentre no hagin prescrit les eventuais responsabilitats derivades del tractament. Un cop transcorregut aquest termini, s'han de destruir de manera segura.

IV

A continuació es farà referència més detallada a les previsions relatives al **termini de conservació** de determinades TAAD del Projecte, sens perjudici de les consideracions generals que ja s'han fet.

1) En diferents TAAD del Projecte es preveu la conservació permanent de documentació que, per la informació disponible, pot incloure categories especials de dades. A tall d'exemple, a l'Exp. 34/2018, de la sèrie "*registres d'òrgans de representació del personal al servei de les administracions públiques*", sense afegir cap concreció respecte la categoria de dades. En aquest cas, tot i que no es concreta, sembla que es tractaria de dades relatives a l'afiliació sindical. En canvi, a l'Exp. 35/2018, de la sèrie "*òrgans de representació sindical del personal al servei de les administracions públiques*", sembla que a més de dades sobre afiliació sindical, no s'ha de descartar que hi pugui haver també altres categories especials de dades (infraccions administratives, salut, etc.), ni tampoc altres categories de dades diferents a les merament identificatives, que justificarien la seva conservació només durant 4 anys. En qualsevol cas, en línia amb el que s'ha apuntat, aquest tipus de mencions no permeten determinar quines categories de dades inclou la documentació, ni es pot valorar si la conservació permanent és adequada, als efectes dels principis de protecció de dades esmentats.

L'Exp. 35/2018, de la sèrie "*òrgans de representació sindical del personal al servei de les administracions públiques*", preveu que "*Si l'administració pública conserva el registre d'òrgans de representació*", el termini de conservació serà de 4 anys. En altre cas, es preveu la conservació permanent. No sembla justificada la conservació permanent de tots aquests altres tipus de categories especials de dades (més enllà de l'afiliació sindical dels membres dels òrgans, amb independència o no de l'existència del registre d'òrgans de representació).

L'Exp. 14/2020, de la sèrie "*expedients d'inscripció al registre de nuclis zoològics*", preveu la conservació permanent de la informació. Ara bé, tenint en compte que l'annex 1 del Projecte també recull l'Exp. 13/2020, de la sèrie "*Registre de nuclis zoològics*", no sembla que fos necessària la conservació permanent de l'expedient d'inscripció en aquest registre. En aquest sentit, sembla que podria plantejar-se l'eliminació total en un termini adequat de la informació de la inscripció, ja que el registre és de conservació permanent, com es fa, entre d'altres, en l'Exp. 16/2020, en relació amb l'Exp. 15/2020.

2) L'Exp. 27/2019, de la sèrie "*gestió de les sol·licituds d'accés a la informació pública*", preveu l'eliminació total en 10 anys des del tancament de l'expedient, sempre i quan existeixi un sistema d'informació que contingui dades recapitulatives." . Un cop hagi esdevingut ferma la decisió recaiguda en l'expedient d'accés a la informació pública, no sembla justificada la conservació de l'expedient de manera que permeti identificar

la persona sol·licitant, o les persones afectades. Per altra banda, cal tenir en compte que en molts casos el termini de conservació a la qual s'ha demanat accés serà inferior als 10 anys, per la qual cosa resultaria que l'expedient de l'accés allargaria innecessàriament el període de conservació de la informació de l'expedient original.

Per això, s'hauria de preveure només la seva conservació de manera anonimitzada (ja sigui de manera individual o agregada).

En relació amb aquest expedient, fem notar que l'Exp. 28/2019, de la sèrie *“gestió de les reclamacions d'accés a informació pública”*, preveu la conservació permanent de la resolució i l'eliminació total de la resta de documentació en 15 anys des del tancament de l'expedient. Atesa la clara interrelació amb l'Exp. 27/2019, condindria aplicar un règim equivalent al que s'ha exposat.

Pel que fa a l'Exp. 1/2020, de la sèrie *“subvencions en centres privats pel servei de monitors (...)”*, es preveu la conservació permanent d'una sèrie de documentació (informes de la comissió de valoració, informes econòmics, etc...), i l'eliminació en 6 anys de *“la resta de documentació”*. Novament, la informació disponible respecte les categories de dades tractades no permet valorar si la conservació permanent de documentació és necessària respecte tots els documents que preveu l'expedient, més enllà del que es pugui deduir del seu context. Per exemple, tenint en compte que l'eliminació es vincula amb la data de remissió dels comptes anuals a l'òrgan de control extern, no és clar perquè caldria conservar permanentment els *“informes econòmics”*, ni quina seria la resta de documentació a eliminar.

Fem la mateixa consideració respecte l'Exp. 4/2020, de la sèrie *“Subvencions per finançar la contractació de personal per atendre alumnes amb necessitats educatives especials (...)”*, respecte l'Exp. 5/2020, de la sèrie *“Subvencions destinades a l'escolarització d'infants de zero a tres anys (...)”*, i respecte l'Exp. 6/2020, de la sèrie *“Subvencions per al finançament addicional de centres privats d'entorns de característiques socioeconòmiques desfavorides”*.

3) Els Exp. 40/2019 i 44/2020, de la sèrie *“declaracions en matèria d'incompatibilitats i béns patrimonials dels alts càrrecs al servei de les administracions públiques catalanes”*, preveuen l'eliminació total de la informació en 15 anys des de la pèrdua de la condició d'alt càrrec. La informació disponible en l'Exp. no concreta les categories de dades tractades, tot i que ateses les previsions normatives és previsible que es tractin dades no només identificatives o de categories especials, sinó també dades econòmicofinanceres, laborals, de formació professional, etc.

Fem notar que, segons l'article 7 de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat: *“Els alts càrrecs al servei de la Generalitat, (...), durant els dos anys següents al cessament en el càrrec per a l'exercici del qual hagin estat nomenats, elegits o designats, no poden acomplir activitats privades relacionades amb els expedients en la resolució dels quals hagin intervingut directament (...)”*. Segons l'article 19.2 de la mateixa Llei: *“Els alts càrrecs destituïts per haver incorregut en una infracció greu tipificada per aquesta llei no poden ésser nomenats per a ocupar cap alt càrrec durant un període de fins a quatre anys (...)”*, i segons l'article 22: *“Les infraccions greus prescriuen al cap de dos anys i les lleus, al cap de sis mesos. Les sancions greus prescriuen al cap de dos anys i les lleus, al cap d'un any.”*

Tenint en compte això, i els terminis per a l'exigència de responsabilitats polítiques, des de la perspectiva del principi de limitació del termini de conservació (art. 5.1.e) RGPD), un termini de 15 anys pot resultar excessiu.

Fem extensives aquestes consideracions respecte l'Exp. 41/2019, de la sèrie "*Registre d'activitats d'alts càrrecs al servei de les administracions públiques catalanes*", i en l'Exp. 42/2019, de la sèrie "*Registre de Béns Patrimonials i d'Interessos dels alts càrrecs al servei de les administracions públiques catalanes*" atès que se'n preveu la conservació permanent.

4) L'Exp. 45/2019, de la sèrie "*Registre d'Organitzacions no governamentals (...)*", preveu la conservació permanent de la informació tractada. L'Exp. 46/2019, de la sèrie "*expedients del Registre d'Organitzacions no governamentals (...)*", disposa també la conservació permanent. Ara bé, atès que el Registre d'ONGs ja conservarà permanentment la informació, no sembla que un com produïda la inscripció de l'ONG al dit registre, els expedients s'hagin de conservar també de forma permanent, en línia amb altres exemples de TAAD similars, com ara les relatives al Registre d'empreses acreditades a Catalunya (Exp. 29 i 30 de 2019), en què es preveu l'eliminació de l'expedient d'inscripció en cinc anys des de la cancel·lació de la inscripció al registre corresponent.

5) L'Exp. 50/2020, de la sèrie "*expedients d'aplicació de la quota de reserva d'ocupació a favor de persones amb discapacitat a les empreses*", preveu l'eliminació total en un termini de quatre anys, però no s'indica quan comença el còmput per a l'eliminació de les dades. Sens perjudici que resulti adequat el termini indicat, convindria aclarir quan comença el còmput d'aquest termini.

En l'Exp. 45/2020, de la sèrie "*concessió de la targeta d'estacionament per a persones amb discapacitat i mobilitat reduïda*", tampoc no s'indica quan comença el còmput del termini de 5 anys per a l'eliminació total de les dades.

Fem extensiva aquesta consideració a l'Exp. 46/2020, de la sèrie "*concessió de la targeta de transport especial per a persones amb discapacitat i mobilitat reduïda*".

A més, en ambdós casos (Exp. 45 i 46, de 2020), només s'indica que es tracten dades de categories especials, sense incloure dades identificatives. Si, com sembla previsible, també es tracten dades identificatives, convindria fer-hi esment. Igualment en d'altres TAAD en què es pugui donar aquesta circumstància.

En l'Exp. 52/2018 i 17/2019, codi 12, de la sèrie "*control horari del personal de l'Administració pública*"; l'Exp. 52/2020, codi 34, de la sèrie "*documents de gestió de serveis diaris els cossos i forces de seguretat pública*"; l'Exp. 33/2019, codi 454, de la sèrie "*comunicats d'accidents laborals*"; l'Exp. 34/2019, codi 455, de la sèrie "*expedients d'accidents laborals i de malalties professionals*"; o l'Exp. 57/2019, codi 801, de la sèrie "*expedients d'inspecció de treball*" (tots de l'annex 2), tampoc no s'indica l'inici del còmput dels terminis corresponents en què es preveu l'eliminació total de la informació.

L'Exp. 66/2019, codi 84, de la sèrie "*expedients de selecció per a programes ocupacionals*", es preveu l'eliminació total en 15 anys, sense indicar però quan comença el còmput. En qualsevol cas, apuntar que si el còmput s'inicia a partir de la resolució de la selecció en qüestió, tenint en compte la sensibilitat de la informació que

es pot contenir en aquest tipus d'expedients, no sembla que un termini de 15 anys sigui justificat, des de la perspectiva del principi de limitació del termini de conservació, tenint en compte la limitació temporal de la possibilitat de recórrer o impugnar el procés de selecció.

6) L'Exp. 50/2019, de la sèrie "*gestió de les comunicacions dels actes públics i les mobilitzacions*", del departament competent en matèria de seguretat ciutadana, disposa la conservació permanent d'informació que, segons la informació disponible, conté dades de categories especials (art. 9.1 RGPD). En la mesura que es tracti només de dades relatives a la persona representant de l'organització promotora de l'acte o que pugui haver presentat la comunicació de realització de l'acte, no sembla que estigui justificada la conservació permanent, que només estaria justificada pel que fa a les dades de l'entitat o persona física promotora.

En el cas que la referència a les categories especials de dades es refereixi a la informació recollida per cossos policials, en relació amb actes públics o mobilitzacions ciutadanes, si ens atenim a les previsions de la Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana (LOPSC), en relació amb el desenvolupament de reunions i manifestacions (art. 23), i el règim sancionador (arts. 30 i ss), "*Las infracciones administrativas tipificadas en esta Ley prescribirán a los seis meses, al año o a los dos años de haberse cometido, según sean leves, graves o muy graves, respectivamente.*" (art. 38.1 LOPSC). Segons l'article 40.1 de la mateixa llei: "*Las sanciones impuestas por infracciones muy graves prescribirán a los tres años, las impuestas por infracciones graves, a los dos años, y las impuestas por infracciones leves al año, computados desde el día siguiente a aquel en que adquiriera firmeza en vía administrativa la resolución por la que se impone la sanción.*". Respecte aquests tipus de dades caldria estar als terminis de prescripció, als efectes de la conservació de la informació.

7) L'Exp. 51/2019, de la sèrie "*diligències prèvies d'expedients en matèria sancionadora*", conté "dades relatives a infraccions i sancions administratives", entre d'altres, i es preveu l'eliminació total de les diligències prèvies que no derivin en sanció, en un termini de 4 anys. Sens perjudici de la pertinença d'aquest termini, convindria precisar-ne l'inici del còmput, i també es podria concretar el termini de conservació, si escau, respecte de la informació relativa a diligències prèvies que deriven en un procediment sancionador i en sanció.

8) El Projecte recull tres expedients en relació amb informació relacionada amb l'exposició a l'amiant (Exp. 53 de la sèrie "*Registre d'empreses amb risc d'amiant*", 54, de la sèrie "*Plans de treball amb risc d'amiant*", i 55, de la sèrie "*Registre de dades de l'evolució de l'exposició (...)*", totes de 2020).

En l'Exp. 54/2020, es preveu "*eliminació total i conservació d'espècimens anonimitzats*", i s'indica un termini de 40 anys. Cal advertir que la redacció -i en especial la referència a "espècimens" no és clara. Sembla que en un termini de 40 anys es procediria a l'eliminació total, tret d'informació anonimitzada que es seguiria conservant. Si és així, caldria aclarir-ho, i indicar que es tracta de conservació "permanent", si escau. Tampoc no s'indica quan començaria el còmput del termini indicat. A més es preveu que, a banda de dades merament identificatives, ocasionalment es tractaran altres dades que no són de categories especials (sense identificar-se la categoria), però no es fa referència al tractament de dades de salut.

Fem notar que el Reial decret 396/2006, de 31 de març, pel qual s'estableixen les disposicions mínimes de seguretat i salut aplicables a treballadors amb risc d'exposició a l'amiant, preveu el següent: *“Archivo de resultados y conservación de las muestras. Deberán conservarse todos los resultados de los análisis hasta un período mínimo de 40 años, así como todas las preparaciones permanentes correspondientes a las muestras analizadas hasta un mínimo de 10 años al objeto de poder realizar las comprobaciones que fueran pertinentes”* (annex II, punt 8.3.4).

Sembla que el termini indicat en aquest cas es podria referir a aquesta previsió normativa. Si fos així, i independentment que finalment es conservés, únicament, informació anonimitzada, cal fer notar que les dades de resultats d'anàlisi mèdiques que, si escau, s'hagin fet a treballadors afectats, en cas que s'hagin de tractar, serien dades de salut (art. 4.15 RGPD), i caldria indicar per tant que es tracten dades de categories especials.

Altrament, si no es preveu el tractament de dades de salut, atesa la informació disponible no es podria determinar que el termini previst de 40 anys sigui necessari.

Pel que fa a l'Exp. 55/2020, citat, es plantegen els mateixos dubtes, atesa la imprecisió de la informació disponible sobre la informació tractada.

V

Les TAAD del Projecte d'ordre recullen el **règim d'accés** que es considera aplicable en cada cas.

Segons disposa l'article 34.1 de la Llei 10/2001:

“1. Les persones tenen dret a accedir als documents públics en el termes i amb les condicions establertes per la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i la resta de normativa que sigui aplicable.”

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors, la previsió d'accés que es faci en el Projecte d'ordre per a cada TAAD és una indicació orientativa, atès que d'acord amb el règim establert en la legislació estatal i catalana de transparència, accés a la informació pública i bon govern (Llei 19/2013, de 9 de desembre (LT), i Llei 19/2014, de 29 de desembre (LTC), respectivament), la possibilitat de donar accés o no a un document no dependrà de la forma com es reculli en aquest apartat de cada TAAD, sinó de l'existència d'algun límit aplicable dels previstos per la legislació de transparència, esmentada, o per altres normes amb rang de llei.

L'article 5.1.a) RGPD estableix que tot tractament de dades personals (art. 4.2 RGPD) ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat. Per tal que el tractament, en concret, l'accés per part de tercers a les dades personals contingudes en la documentació a què es refereixen les TAAD, sigui lícit, cal que concorri alguna de les condicions previstes en l'article 6 RGPD i també, si escau, l'article 9 RGPD, en cas que es tracti de categories especials de dades personals.

En qualsevol cas, cal reiterar que les TAAD recullen una primera orientació que, sens perjudici que la resolució de les peticions d'accés concretes requereixi analitzar les circumstàncies concurrents en cada cas, ofereix una primera informació sobre el règim aplicable.

Dit això, cal fer referència a algunes qüestions que afecten a algunes de les TAAD incloses en el Projecte d'ordre.

1. En l'Exp. 53/2019, codi 195, de la sèrie "Padró de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, es fa servir la següent fórmula: *"accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler, accés parcial."*

Com s'ha fet avinent en ocasions anteriors, d'acord amb el règim establert a la legislació de transparència (LT i LTC), que es basa en l'existència d'una regla general, com és l'accés a tota la informació pública, i d'uns límits que poden comportar una limitació de l'accés, la conseqüència de la concurrència d'algun límit no ha de ser sempre i necessàriament l'accés parcial, sinó que també podria ser la denegació total de l'accés, en aquells casos en què l'accés parcial no permet salvaguardar el límit que ha de prevaldre.

Per això, aquesta Autoritat ha considerat més ajustada a la normativa de transparència una expressió similar a *"accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler"*, ja que aquesta fórmula no pressuposa si el límit comportarà un accés parcial o bé la denegació de l'accés.

Fem avinent que, de forma majoritària, aquesta fórmula ha estat incorporada en relació amb les diferents TAAD objecte del Projecte examinat, qüestió que es valora positivament.

En qualsevol cas, es podria revisar la fórmula emprada en l'Exp. 53/2019, citat.

2. Fem avinent que no sembla massa clarificadora la informació de l'apartat de règim d'accés de l'Exp. 51/2019, de la sèrie *"diligències prèvies d'expedients en matèria sancionadora"*, que preveu: *"accés restringit en el cas d'expedients en què les interessades són les persones físiques i lliure accés amb restriccions en el cas que es tracti de persones jurídiques."* Des de la perspectiva de la protecció de dades, cal fer avinent que en els expedients sancionadors a persones jurídiques probablement hi pot haver dades de persones físiques, respecte les quals pot ser pertinent també un accés restringit.

Dit això, en diferents TAAD del Projecte (a tall d'exemple i entre d'altres, Exp. 65/2019, 38/2020, 78/2019, 79/2019, 5/2020, o 45/2020), en què es preveu el tractament d'informació de categories especials, s'empra la fórmula *"accés restringit, sense perjudici d'accés parcial"*, que sembla que es refereix a les pautes que l'article 25 de l'LTC preveu per a l'accés parcial a la informació i a la documentació públiques.

Sobre això, reiterem la consideració feta en el sentit que la resolució de les peticions d'accés concretes requerirà analitzar les circumstàncies concurrents en cada cas, per determinar l'accés a la informació.

3. Encara en relació amb el règim d'accés previst a la legislació de transparència, fem notar que en diverses TAAD del Projecte (entre moltes d'altres, l'Exp. 36/2018), es fa menció a la: *“Vigència de la restricció: (...) per a les dades especialment protegides, aquesta exclusió queda sense efectes als 25 anys des de la mort de la persona interessada i, si es desconeix la data, als 50 anys de la producció del document. Per a la resta de dades personals, aquesta exclusió queda sense efecte als 30 anys des de la producció del document”*. En l'Exp. 38/2021, es preveu, simplement, que *“aquesta exclusió queda sense efecte als 30 anys des de la producció del document.”*

En d'altres casos, com ara l'Exp. 38/2020, de la sèrie *“Autorització per viatjar a l'estranger (...)”*, tot i que hi ha *“dades de matèries limitades o restringides que podrien perjudicar als menors d'edat”*, només es fa esment del termini de 30 anys, i no als terminis de 25/50 anys, que seria pertinent si es tracten dades de categories especials.

En qualsevol cas, les previsions temporals de restricció de l'accés, previstes al Projecte, responen a la previsió de l'article 36.1 de la Llei 10/2001, segons el qual:

“1. D'una manera general, les exclusions establertes legalment quant a la consulta de documents públics queden sense efecte al cap de trenta anys de la producció del document, llevat que la legislació específica disposi una altra cosa. Si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document.”

Com s'ha fet avinent en ocasions anteriors, cal tenir en compte que l'article 22.2 de l'LTC disposa que:

“2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació.”

Així, fem recordatori que, d'acord amb la legislació de transparència, els límits només tenen caràcter temporal *“si així ho estableix la llei que els regula.”*

Dit això, en TAAD com la de l'Exp. 35/2019, de la sèrie *“plantilla de personal”*, que només conté dades identificatives relacionades amb l'organització, funcionament o activitat pública de l'Administració, no sembla que sigui necessari recordar l'aixecament de l'exclusió als 30 anys, precisament perquè d'acord amb l'article 24.1 de l'LTC ja no es pot considerar que l'accés estigui exclòs abans d'aquest termini.

En d'altres casos, com ara, a tall d'exemple, l'Exp. 38/2020, citat, es preveu l'eliminació total en 3 mesos des de la fi de la vigència del document. Ara bé, la mateixa taula preveu que l'exclusió de l'accés *“queda sense efecte als 30 anys de la producció del document”*. Aquesta previsió no sembla coherent amb la previsió de destrucció prevista en la mateixa taula.

Per tot això es fan les següents,

Conclusions

Examinat el Projecte d'ordre per la qual s'aproven, es modifiquen i es deroguen taules d'avaluació i accés documental, es considera adequat a les previsions establertes a la normativa sobre protecció de dades personals, sempre que es tinguin en compte les consideracions fetes en aquest informe.

Barcelona, 9 de juny de 2021